

THIÊN CHÚA BIỂU LỘ LÒNG NHÂN HẬU VÀ TÌNH YÊU ĐỐI VỚI NHÂN LOẠI

Hàng năm tại Giáo Phận Châlons, miền Đông Bắc nước Pháp, Ủy Ban Giáo Phận về Phó Tế Vĩnh Viễn đều tổ chức Ngày Huynh Đệ Phó Tế Vĩnh Viễn. Nhân dịp này, Ủy Ban đã mời thầy Georges Coulié trình bày chứng từ về 31 năm phó tế vĩnh viễn. Xin nhường lời cho thầy.

Tôi hành nghề bác sĩ đa khoa nơi vùng quê từ năm 1960 đến năm 1996 tại Courtisols. Tôi lập gia đình với cô Christiane và chúng tôi có 3 gái 1 trai cùng 15 đứa cháu.

Tiếng Gọi vào năm 1978 thật ngạc nhiên và gây ngỡ ngàng. Đúng là một cuộc mạo hiểm, bởi lẽ vào thời kỳ ấy, có rất ít phó tế vĩnh viễn.

Năm 1983, cùng với thầy Robert Paul, chúng tôi là hai phó tế vĩnh viễn đầu tiên được truyền chức của giáo phận. Lúc ấy có rất nhiều phản ứng tiêu cực. Một số thành viên trong gia tộc chúng tôi đặt câu hỏi:

- Một bác sĩ có cần phải là một phó tế vĩnh viễn không?

Con cái chúng tôi thì lo âu không biết bạn bè sẽ nói sao khi thấy thân phụ mình làm phó tế vĩnh viễn???

Tất một lời, giống như tổ phụ Abraham xưa, chúng tôi không biết rồi sẽ đi về đâu? Chỉ có điều may mắn là chúng tôi đi đúng đường vì chúng tôi có Đức Tin. Nhiều đêm tôi mất ngủ. Nhưng vị Linh Mục tháp tùng nói với tôi: "Không sao cả! Đây là dấu hiệu có sức khỏe tốt!". (Câu nói thật khôi hài xét vì người nghe lại là một bác sĩ!).

Ngày 23-10-1983 tôi chịu chức phó tế vĩnh viễn với sứ vụ được qui định rõ ràng: giới y tế, các bệnh nhân, các nhà chuyên nghiệp và tháp tùng người hấp hối, bởi vì vào thời kỳ ấy, bệnh nhân thường qua đời tại gia thay vì tại nhà thương. Hồi ấy tôi cảm thấy cô thân độc mã, vì các chăm sóc dành cho bệnh nhân cuối đời mới khởi sự, và thường được chăm sóc nơi bệnh viện. Cùng với Cha Michel Simon chúng tôi thành lập một Êquip đồng hành với tên gọi là "Dịch Vụ Thân Hữu Bệnh Nhân".

Tôi không được truyền chức phó tế vĩnh viễn vì bằng cấp bác sĩ, nhưng bởi vì trước đó, cùng với hiền thê Christiane, chúng tôi tích cực tham gia các sinh hoạt trong giáo xứ, giáo phận, tháp tùng các bệnh nhân hành hương Lộ Đức cũng như trong lãnh vực học đường và là thành viên của tổ chức các bác sĩ Công Giáo Pháp. Người ta cũng biết rõ lập trường của tôi về các vấn đề luân lý đạo đức như chống trợ tử, phá thai và ngừa thai.

Về mối quan hệ với các bệnh nhân trong tư cách phó tế vĩnh viễn thì không phải là chuyện hiếm hoi, khi vào cuối buổi khám bệnh, thân chủ nói với tôi: "Giờ đây con ước ao được tỏ bày tâm sự với thầy phó tế!".

Trong gia đình thì con cái rất nhạy cảm trước lối sống hòa nhịp ăn khớp với Đức Tin Công Giáo của Cha Mẹ. Chúng tôi luôn luôn tôn trọng tự do của con cái. Các con chia sẻ với chúng tôi về các giá trị luân lý nền tảng. Đức Tin vẫn là con đường cần khám phá đối với chúng.

Riêng đối với Christiane hiền thê tôi thì chức phó tế vĩnh viễn cho phép chúng tôi đào sâu ý nghĩa cho cuộc đời và cho hôn nhân của chúng tôi. Các cuộc hành hương Lộ Đức đã giáo huấn cái nhìn và cách thức lắng nghe của chúng tôi. Các cuộc gặp gỡ đa dạng với những kinh nghiệm trải qua đã góp phần làm cho cuộc sống chúng tôi trở nên phong phú hơn.

Hiền thê tôi chú ý cách riêng đến việc giữ mối quân bình trong gia đình. Đối với tôi, nàng là một món quà của THIÊN CHÚA, là nữ thư ký, là nữ y tá và là người vợ làm rạng rỡ niềm vui gia đình.

Tiếp theo thân phụ là chứng từ của 4 đứa con với lời kết thúc của con trai út Emmanuel:

- Giờ đây con ghi nhận với chút ít hãnh diện về ngọn hải đăng Ba nêu cao giữa lòng cộng đoàn giáo xứ và giáo phận. Ngọn hải đăng càng trân quý trước mắt con khi con chứng kiến việc Ba chia sẻ Đức Tin và niềm xác tín xuyên qua thực tại nhân bản cuộc sống mà Ba luôn bảo tồn với tư cách là bác sĩ, là người chồng và là người cha gia đình.

... "THIÊN CHÚA, Đấng cứu độ chúng ta, đã biểu lộ lòng nhân hậu và lòng yêu thương của Người đối với nhân loại. Không phải vì tự sức mình chúng ta đã làm nên những việc công chính, nhưng vì Người thương xót, nên Người đã cứu chúng ta nhờ phép rửa ban ơn Thánh Thần, để chúng ta được tái sinh và đổi mới. THIÊN CHÚA đã tuôn đổ đầy tràn ơn Thánh Thần xuống trên chúng ta, nhờ Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ chúng ta. Như vậy, một khi nên công chính nhờ ân sủng của Đức KITÔ, chúng ta được thừa hưởng sự sống đời đời, như chúng ta vẫn hy vọng" (Titô 3,4-7).

("Église de Châlons-en-Champagne", Diocèse de Châlons, No 4, 19 Février 2015, trang 9-10)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt